

РЕШЕНИЕ

№ 7001

гр. София, 26.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 03.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ева Пелова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **10307** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 147 от Закона за ветеринарномедицинската дейност /З. /.

Образувано е по жалба на земеделски производител /ЗП/ Ц. Х. И., чрез пълномощника – адв.З., срещу акт за обезщетение на умрели/убити животни, унищожени суровини и храни от животински произход, фуражи, фуражни суровини, фуражни добавки и инвентар, издаден на 14.05.2020г. от директора на ОБДХ-С. - област, по преписка-заявление № 150/14.01.2020г.

Наведените и аргументирани подробно в жалбата и депозираните писмени бележки основания за незаконосъобразност и неправилност на акта, като постановено при нарушение на материалния закон, са основания за оспорване на административни актове по чл. 146, т. 3, т.4 и т. 5 от АПК. В жалбата и депозирано писмено становище по същество на делото, се сочи, че неправилно ответника при определяне размера на обезщетението за терминираните животни се е позовал на данните от Национални статистически институт, доколкото в този период е действала Наредбата за условията и реда за разходване на средствата за покриване на разходите, свързани с епизоотичните рискова, в частност чл.6, ал.1. Навеждат се доводи, че съгласно заключението на съдебно-техническата експертиза обезщетението за убитите кокошки-носачки и унищожените яйца, следва да се съобрази с посочения от вещото лице размер. Прави се искане оспорения административен акт да бъде изменен, претендират се разноски, съгласно представен списък.

Ответникът – Директора на ОБДХ-С. – област, чрез процесуалния си представител моли съда да отхвърли жалбата. Настоява, че от събраните по делото гласни доказателствени средства се установява, че унищожените яйца са клас Б, съответно правилно е определен размера на обезщетението от административния орган. Прави се искане обжалвания акт да бъде потвърден, претендират се разноски за адвокатско възнаграждение, съгласно представен списък, пледира прекомерност на адвокатското възнаграждение на оспорващия.

Съдът, след като обсъди релевираните с жалбата и представените писмени становища от страните основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира за установено следното от фактическа страна:

С фактура № [ЕГН]/20.05.2019г., жалбоподателя закупил от [фирма] – [населено място] 6 000 бр. стокови ярки, на стойност 16 776 лева. Кокошките били изпратени в птицеферма [населено място] на [фирма], за което било съставено ветеринарномедицинско свидетелство № 008663 от ОБДХ – [населено място].

На 06.06.2019г. [фирма] издали протокол № 3, в който удостоверили, че ярките са излюпени на 25.02.2019г. и ваксинирани, който документ да послужи на ЗП И. за регистрация на животновъден обект № 2BG23006. На същата дата кокошките били транспортирани до обекта на ЗП в [населено място].

На 20.12.2019г. чрез протокол за изпитване № О-2726-А, длъжностни лица при Националния диагностичен научноизследователски ветеринарномедицински институт „ Проф. Д-р Г. П.“ установили, че в представените от оспорващия проби - животински изпражнения и в свойствени за средата проби от етапа на първичното производство: сборна проба от марлени чорапи от кокошки-носачки, продуктивни, е изолирана S. / БДС EN ISO 6579-1:2017 /.

Със Заповед № 8/06.01.2020г. директора на ОБДХ – С. област определил състав от длъжностни лица, които да присъстват при унищожаването/убиването по хуманен начин на кокошки-носачки от заразения животновъден обект, собственост на жалбоподателя. На 10.01.2020г. комисията извършила унищожаване на 111 640 бр. яйца от кокошки-носачки в животновъдния обект на ЗП, находящ се в [населено място], в хале №3, и на 10 022 бр. кокошки-носачки, на възраст 91 и 57 седмици, с тегло 16 073кг. за което бил съставен протокол №1.

На 14.01.2020г. жалб. Ц. И. подал заявление с вх. № 150 до БАБХ-ОБДХ-С. област за изплащане на обезщетение за принудително убити и унищожени 10 022 бр. кокошки-носачки и 111 640 бр. яйца, към което приложил потвърдителен документ – 2 бр. потвърдителни бележки, издадени от [фирма], в които било посочено, че теглото им е 9,971 кг., съответно 12800, съгласно чл.275, ал.4, т.1 и т.3 от З.. Попълнил и декларации, в която посочил, че част от отглежданите в собствения му животновъден обект № 2BG23006 кокошки – 10022 бр. не са застраховани, както и, че не са под селекционен контрол и не са включени при изпълнение на развъдна програма.

На 21.01.2020г. ответника изискал информация от НСИ относно цени на 1 бр. кокошка - носачка и 1бр. яйце, за периода м. октомври – м. декември 2019г., откъдето му предоставили данни за средни цени на производител, които не включвали разходи за доставка, съхранение, транспорт и др. подобни.

На 14.05.2020г. директора на ОБДХ – С. област, на основание чл.147 от З. издал

оспорения акт за обезщетение на умрели/ убити животни, унищожени суровини и храни от животински произход, фуражи, фуражни суровини, фуражни добавки и инвентар, по преписка-заявление № 150/14.01.2020г., с който приел, че възрастта на кокошките-носачки е 57 и 91 седмици, живо тегло 10 022 бр. /16073 кг., и определили обезщетение в размер на 15 815,83 лева, а за яйца за консумация клас „В“ - 111 640 бр., в размер на 14 250,84 лева.

На 18.09.2020г. по банкова сметка на ЗП било преведено определеното от административния орган обезщетение в размер на 30 066.67 лева.

Съгласно заключението на съдебно-ветеринарната експертиза цената на принудително убитите животни и унищожени яйца от животновъден обект № 2ВС23006, находящ се в [населено място], съответно, размерът на обезщетението, определен по пазарни цени е, както следва: за убитите кокошки – 30 066 лева; за унищожените яйца – 18 978,80 лева, или всичко на обща стойност 49 044,80 лева. Цената на принудително убитите животни и унищожени яйца от Ж.О № 2ВС23006, находящ се в [населено място], съответно размерът на обезщетението, като се определи по цена на производител за живо тегло т.е. за конкретния вид и категория животни, представени от НСИ за тримесечието, което предхожда възникването на болестта периода от м. септември 2019 год., м. октомври и м. ноември 2019 год. е както следва: За убитите кокошки - 24 642,88 лв., За унищожените яйца -14 996,60 лв., всичко на обща стойност 39 639,48 лева.

Според заключението на съдебно-оценителната експертиза общият размер на обезщетението възлиза на сумата от 39 637,05 лева.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена в срок, от лице инициатор на производството пред административния орган, срещу акт с неблагоприятно за молителя съдържание, а разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА, поради следните съображения:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган – директора на ОДБХ – С. област, в кръга на неговите правомощия, съобразно разпоредбата на чл. 148, ал. 1 от З. Решението е издадено в предвидената от закона форма и съдържа необходимите реквизити – наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, правни и фактически основания за издаването му, разпоредителна част, дата на издаване и подпис, указания относно срока и реда за обжалване.

При издаване на обжалвания административен акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са ограничили правото на защита на оспорващия и да са препятствали възможността му адекватно да я организира. Съгласно трайно установената практика на Върховния административен съд, съществено е това нарушение, при наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание.

При извършване на оценката и определянето на обезщетението за унищожените кокошки-носачки и яйца, собственост на оспорващия, административния орган е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, довело и до нарушаване на материалния закон.

Съгласно чл. 142, ал. 1 от АПК и константата съдебна практика, свързана с него, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към датата на издаването му, като при осъществяването на съдебния контрол върху

законосъобразността на административния акт не следва да бъдат вземани предвид последващи изменения, дори и да уреждат материята, в областта на която е издаден обжалвания административен акт по друг, различен от досегашния ред / така и Решение № 13696/14.12.2016 г., по адм. д. № 6056/2016 г., II о., Решение № 11663/03.10.2018 г. по адм. д. № 3497/2018 г., II о., Решение № 7834/28.06.2016 г. по адм. д. № 1450/2016 г., II о., и др. по описа на Върховния административен съд /. Противоречието на обжалвания административния акт с материалноправните разпоредби е основание за неговата отмяна като незаконосъобразен/ Решение № 12626/18.10.2018 г. по адм. д. № 11411/2018 г., по описа на същия съд /.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, относно това, че ответника е следвало да определи обезщетение по реда на чл. 6, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за разходване на средствата за покриване на разходите, свързани с епизоотичните рискове, тъй като същата към момента на произнасяне от страна на административния орган, чрез издаване на оспорения административен акт не е имала действие, тъй като с ПМС № 81 от 27.04.2020 г. е отменена.

В случая ответникът по жалбата е изискал данни от НСИ, отговарящи на изискванията, установени в чл. 6, ал. 1 от Наредбата, преди нейната отмяна, с които данни се е съобразил.

Съгласно чл. 144, ал. 1 от З., обезщетението за животни се определя по два критерия: по т. 1 по пазарни цени за месеца, който предхожда възникването на болестта или по т. 2 по оценка, включително по породна принадлежност и развъдна стойност, направена от Изпълнителната агенция по селекция и репродукция в животновъдството за животни, за които се прилага развъдна програма, одобрена от министъра на земеделието и храните.

Следва да се има отбележи, че „пазарна цена“, е цената по смисъла на § 1, т. 8 от ДР на ДОПК, определена чрез методите за определяне на пазарни цени по смисъла на § 1, т. 10 от ДР на ДОПК, т. е. сумата без ДДС и акцизите, която би била платена при същите условия за идентична или сходна стока или услуга, по сделка между лица, които не са свързани и определена по следните методи: методът на сравнимите неконтролирани цени между независими търговци; методът на пазарните цени, където обичайната пазарна цена е цената, използвана в процеса на продажба на стоки и услуги в непроменена форма на независим партньор, намалена с разходите на търговеца и с обичайната печалба; методът на увеличената стойност, при който обичайната пазарна цена се определя като стойността на продукцията се увеличи с обичайната печалба; методът на транзакционната нетна печалба и методът на разпределената печалба.

Съдът кредитира изцяло заключението на съдебно-ветеринарната експертиза, като не може да се направи дори и хипотетичен извод, за заинтересованост на вещото лице от изхода на настоящото производство. Вещото лице е предупредено от съда за наказателната отговорност, която носи по смисъла на чл.291 от НК. Регистрирания в списъка на вещите лица експерт е специалист, в областта на науката и техниката – ветеринарен специалист, въз основа на което упражнява професията вещо лице - експерт, висококвалифициран, известен в системата като обективен и безпристрастен професионалист. Видно от обстоятелствената част на коментирания експертиза, вещото лице се е запознало с приложените по делото материали, след обсъждане на всички релевантни за делото въпроси, е отговорило професионално и компетентно на поставените въпроси. Обстоятелството, че заключението на

експертизата не обслужва тезата на страна по делото, не я прави необоснована и неправилна. В съдебно заседание вещото лице Д. отговори конкретно, компетентно и изчерпателно на поставените от страните въпроси. Поради тези съображения съдът кредитира изцяло приложената по делото съдебно-ветеринарна експертиза, като обоснована, аргументирана, изготвена от професионалист в съответната област, поради което и не намира основание да не формира вътрешното си убеждение и върху това заключение.

Настоящия съдебен състав намира, че са налице процесуалните предпоставки, мотивирайки го да не даде вяра на заключението на съдебно-техническата и оценителна експертиза, тъй като очевидно вещите лица не са били компетентни да отговорят на поставените въпроси, тъй като не успяха да дадат еднозначен отговор на основните за делото въпроси – каква е била възрастта на терминираниите кокошки-носачки и от кой клас са били унищожените яйца. Отделно от това са боравили с данните от НСИ, които касаят цени на производител, а не пазарна цена.

При разпита си в открито съдебно заседание, св. К., присъствал при унищожаването на кокошките-носачки твърди, под угрозата от наказателна отговорност, че е допуснал грешка при пресмятането на възрастта им, която следва да бъде отчетена като 44 седмици за част от тях и 91 седмици за останалата. От неговите показания не може да се направи извод от кой клас за унищожените яйца, тъй като сам заяви, че не е компетентен да ги определя, а като заразени яйца преминават автоматично към клас Б, но могат да бъдат използвани, след термична обработка. Тук е мястото да се посочи, че съдът не кредитира показанията на св. К., в частта им относно момента на унищожаването на процесните животни и яйца тъй като те противоречат на представените по делото писмени доказателства, удостоверяващи по категоричен начин това обстоятелство, а именно издадените протоколи от комисията при ОБДХ-С. област. В тази връзка следва да се посочи, че съдът кредитира изцяло показанията на св. Х., като обективни и последователни, в синхрон с представените по делото писмени доказателства и заключение на съдебно-ветеринарната експертиза, относно възрастта на унищожените кокошки. Пред съда св. Х. по един житейски логичен и безпристрастен начин обясни лично възприетото от него, което от своя страна кореспондира с останалата доказателствена маса, обясни подробно защо част от кокошките са били на възраст до 45 седмици. При липса на данни, оборващи казаното от този свидетел, съдът не намира основание да не кредитира неговите показания.

В съдебно заседание, провело се на 03.11.2021г., по искане на процесуалния представител на жалбоподателя, съдът на основание чл.144 от АПК, вр.чл.214 от ГПК допусна увеличение размера на иска, както следва: за унищожени кокошки-носачки – 30 066,67 лева, за унищожените яйца – 18 978,80 лева.

Съгласно чл. 128, ал. 1, т. 1 от АПК, предмет на обжалване в административните съдилища, са всички искания за изменение на административни актове, какъвто е и настоящият спор. Предмет на проверка съгласно чл. 145, ал. 1, вр. ал. 2, т. 1, вр. чл. 146 от АПК е спазването на законовите изисквания при издаване на даден административен акт. Неговото конкретно съдържание или в частност точният размер на обезщетението е казуален въпрос, на който следва да се отговори при спазване точните изисквания на законовите изисквания на чл. 144 и сл. от З..

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът не е органичен само от основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от

страните доказателства, да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК. Като следствие от това, в чл. 172, ал. 2 от АПК е предвидено като част от прерогативите на съда да измени оспорения административен акт и да се произнесе по точното прилагане на закона.

Гореизложеното налага изменение на акта в обжалваната му част и увеличаване на определената оценка и обезщетение за убитите кокошки от 15 815,83 лева, на 24 642,88 лева, а на унищожените яйца от 14 250,84 лева, на 14 996, 60 лева, или общо 39 639,48 лева.

С оглед изхода от спора, на основание чл.143, ал.1 от АПК, в тежест на ответника следва да бъдат присъдени претендираните от жалбоподателя разноски, както следва: 50 лева държавна такса, депозит за вещите лица – 1 000 лева и адвокатски хонорар в размер на 996 лева, който съдът не намира за прекомерен. Съгласно действащата към момента на плащането и настоящия момент редакция на чл. 7, ал. 2, т. 6 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размера на адвокатските възнаграждения, минималното адвокатско възнаграждение за процесуално представителство и защита по административни дела с интерес от 10 000 лв. до 100 000 лв. е 830 лв. плюс 3 % за горницата над 10 000 лв. Претендирания адвокатски хонорар възлиза под установения с подзаконовия нормативен акт възнаграждение.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ИЗМЕНЯ акт за обезщетение на умрели/убити животни, унищожени суровини и храни от животински произход, фуражи, фуражни суровини, фуражни добавки и инвентар, издаден на 14.05.2020г. от директора на ОБДХ-С. - област, по преписка-заявление № 150/14.01.2020г., като увеличава определената стойност на обезщетението от 30 066,67 лева, на 39 639,48 лева.

ОСЪЖДА Областна дирекция по безопасност на храните – С. област, да заплати на земеделски производител Ц. Х. И., сумата от 2 046 лева, представляваща съдебно-деловодни разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните, пред Върховния административен съд на Република България.

ПРЕПИСИ да се връчат на страните.

СЪДИЯ: